

Sygn. akt IV U 551/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2017 r. w S.

odwołania E. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 czerwca 2016 r. Nr (...)

w sprawie E. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

I. oddala odwołanie;

II. przyznaje i nakazuje wypłacić z sum Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adwokata M. W. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w S. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa 80/100) złotych, w tym należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz E. G. z urzędu.

Sygn. akt IV U 551/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, odmówił E. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, bowiem Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem, jakiemu uległa przy pracy. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 16.05.2016r. ustaliła, iż ubezpieczona jest trwale całkowicie niezdolna do pracy, lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła E. G., wnosząc o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 3.12.2011r. (odwołanie z załącznikami, k.1-12 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.13-14 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

E. G. w dniu 9 marca 2016r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 3.12 2011r. (wniosek k. 1-3v akt rentowych). Rozpoznając ten wniosek, organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 19 kwietnia 2016r. ustalił, że ubezpieczona jest trwale częściowo niezdolna do pracy, lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 19.04.2016r. k.10 akt rentowych). Na skutek wniesienia przez ubezpieczoną sprzeciwu od powyższego orzeczenia, została ona skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 16 maja 2016r. stwierdziła, iż E. G. jest trwale całkowicie niezdolna do pracy, jednak niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (sprzeciw ubezpieczonej k.6-8 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej; orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 16.05.2016r. k.12 akt rentowych). Powyższe orzeczenie było podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 2 czerwca 2016r. odmawiającej wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 2.06.2016r. k.14 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 77 lat. W dniu 3 grudnia 2011r. podczas pracy w sklepie uderzyła o kant lady sklepowej, upadła i doznała urazu lewego stawu kolanowego. Po urazie odczuwała dolegliwości bólowe stawu i z tego powodu w dniu 5 grudnia 2011r. zgłosiła się najpierw do lekarza rodzinnego, a następnie została skierowana do Poradni Chirurgicznej. W badaniu RTG z dnia 5.12.2011r. widoczne średniozaawansowane zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego, a w badaniu USG z dnia 4.01.2012r. również stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego, nie stwierdzono zaś zmian pourazowych wewnątrzstawowych. W późniejszym okresie wnioskodawczyni odbyła wiele serii leczenia rehabilitacyjnego, jednak po zabiegach nie nastąpiło zmniejszenie dolegliwości bólowych. Z tego powodu została zakwalifikowana do leczenia operacyjnego. W dniu 21 listopada 2012r. wykonano zabieg artroskopowy, w którym stwierdzono uszkodzenia powierzchni stawowej kłykcia przyśrodkowego kości udowej lewej II stopnia i powierzchni stawowej rzepki IV stopnia. Po zabiegu ubezpieczona odbyła ponownie wiele serii rehabilitacji. W dniu 23 sierpnia 2016r. wykonano całkowitą, cementową protezoplastykę lewego stawu kolanowego. U wnioskodawczyni stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe obu stawów kolanowych w sierpniu 2011r. z ograniczeniem ruchomości, szpotawością, dolegliwościami bólowymi, zaburzeniami wydolności chodu. Ponadto rozpoznano stan po skręceniu lewego stawu kolanowego z nasileniem dolegliwości bólowych oraz stan po protezoplastyce całkowitej lewego stawu kolanowego. Uraz z dnia 3 grudnia 2011r. mógł doprowadzić do nasilenia dolegliwości bólowych lewego stawu kolanowego, jednak nie mógł być przyczyną długotrwałej niezdolności do pracy zarobkowej, a co najwyżej mógł być przyczyną krótkotrwałej niezdolności do pracy w ramach zasiłku chorobowego. Obustronny charakter zmian w stawach kolanowych wskazuje na nałożenie się na chorobę przewlekłą o niekorzystnym przebiegu (choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych) urazu stawu, który sam w sobie nie spowodował istotnego uszkodzenia tego stawu, natomiast zaostrzył objawy choroby już istniejącej. E. G. jest trwale całkowicie niezdolna do pracy, jednak niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 3 grudnia 2011r. (opinia biegłego ortopedy R. K. k.36-36v akt sprawy; opinia biegłego ortopedy K. K. k. 81-81v).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. G. okazało się nieuzasadnione.

Stosownie do treści art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1242), z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy. W myśl art. 17 ust.1 i 2 w/w ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tego świadczenia oraz jego wypłaty, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Świadczenie

to przysługuje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy. Zgodnie z art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.748), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie. Sporządzone w sprawie opinie dwóch niezależnych biegłych lekarzy ortopedów wykazały, że ubezpieczona jest osobą trwale całkowicie niezdolną do pracy, niemniej jednak obaj biegli zwrócili uwagę, że stwierdzona niezdolność do pracy pozostaje bez związku z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce w dniu 3 grudnia 2011r. W tych okolicznościach należało uznać, że nie ma podstaw do przyznania wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Biegli zgodnie rozpoznali u E. G. chorobę zwyrodnieniową obu stawów kolanowych z ograniczeniem ruchomości, szpotawością, dolegliwościami bólowymi i zaburzeniami wydolności chodu. Podkreślono jednak, iż schorzenie to zostało stwierdzone u ubezpieczonej przed wypadkiem, a uraz z dnia 3 grudnia 2011r. mógł doprowadzić do nasilenia dolegliwości bólowych lewego stawu kolanowego, a co za tym idzie spowodować krótkotrwałą niezdolność do pracy w ramach zasiłku chorobowego, natomiast nie skutkował rozwojem choroby w takim stopniu, który dałby podstawę do ustalenia, że wypadek przy pracy wpłynął na całkowitą niezdolność do pracy. Wnioski obu biegłych lekarzy ortopedów są zgodne, zatem w ocenie Sądu ich opinie należy uznać za spójne i wiarygodne. Opinie zostały sporządzone przez specjalistów z zakresu medycyny, a ponadto zostały poprzedzone analizą dokumentacji medycznej i badaniem ubezpieczonej. Nie może przy tym ująć uwagę, że – zdaniem obu biegłych – obustronny charakter zmian w stawach kolanowych wskazuje na nałożenie się na chorobę przewlekłą o niekorzystnym przebiegu - jaką jest choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych - urazu stawu, który sam w sobie nie spowodował istotnego uszkodzenia tego stawu, a jedynie zaostrzył objawy choroby już istniejącej.

Całokształt okoliczności sprawy dał zatem podstawy do ustalenia, iż ubezpieczona, choć jest trwale całkowicie niezdolna do pracy z ogólnego stanu zdrowia, to niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 3 grudnia 2011r., w konsekwencji czego nie zostały spełnione przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz E. G. z urzędu przez adw. M. W. orzeczono na podstawie § 15 ust. 2 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015r. poz. 1801), obowiązującego w dniu wszczęcia postępowania w danej instancji.